

„...új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk. Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás harmóniájának megteremtése.”

(Gyórfy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

Újabb kukoricatermés világrekord az USA Kukorica Termésversenyében (NCGA CYC):

Megismételni valamit nagy dolog, ha a dolog maga is nagy volt! David Hula (Egyesült Államok, Charles City, VA) 2023-ban megismételte, ill. kismértékben meg is haladta korábbi rekordját! Az új eredmény 39,15 t/ha, a korábbi 38,67-höz képest. David Hula a strip till-öntözött kategóriában versenyez, s már korábban is döntögette a rekordokat. Versenyterülete a James folyó ölelésében, kiváló vízáteresztő képességű talajon van. Általában bőséges a csapadék-ellátás, amit öntözéssel egészít ki. Az öntözés minden esetben tápanyag- és baktériumtrágya kijuttatással is párosul. Igen részletes többretegű zónatérkép rendszerrel dolgozik, munkáját számos tanácsadó segíti. A családi gazdaságban felesége, bátyja és fia is közreműködik. Mi 2014-ben jártunk nála - [Gléria, a 7. képtől](#)

A szántás betiltásáról

Mostanában az Agrofórum egy podcastja révén "közszápra" került a szántás. Maga a téma rendkívül aktuális, de azért árnyaltabb, mint ahogy az felvetődött. Egyik zárt csoportunkban ennek hangot is adtam, de talán megéri még nagyobb nyilvánosságot adni a dolognak. Már csak azért is, mert a téma nem újkeletű. Nálunk az 1950-es években parázs vitákat gerjesztett. A vita győztese egy "tudós" sárbogárdi téeszcsé traktoros lett, aki elmagyarázta - Párt támogatással - a hazai szakmai és tudományos köröknek, hogy hogy is van ez a dolog. (Akkor jött divatba a mélyszántás, s a jószágmutató mérce a 30 cm volt.) Amikor a '70-es években a Manninger G. Adolf születésének 100. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen tartandó előadásra készültem, az erről készült jegyzőkönyvet (Pásztor Károly jegyezte) fénymásolatban még úgy kellett kicsempésztetnem az Akadémia könyvtárából. Szintén az évfordulóhoz kapcsolódva egy Fejér megyei rendezvényen ezt a témát tűztük ki, s a főelőadónak meghívott egyetemi tanegazdasági igazgató felrúgva a témával kapcsolatos egyezséget, kihirdette a mélyszántás vitán felüli fontosságát a talajok víztározó képességének a fokozásában.

De térjünk rá a szántás betiltásáról kialakuló népi vitára! Az Oline Kukorica Határszemle című zárt (Facebook/Meta) csoportunkban közzétettem egy kapcsolatos eszmefuttatást. Úgy gondolom, talán ennek a Hírlevélnek is tárgya lehet, ezért az alábbiakban itt is közzé teszem, megjegyezve a régi igazságot: "nem csak az számít, hogy mit mondanak, hanem az is, hogy ki mondja"!

"Egy kicsit meglepett Gyuricza Csabának az Agrofórum podcastjában elhangzott

kijelentése, miszerint a szántást be kellene tiltani. Különösebben nem akartam kommentálni a dolgot, mert nem tartottam arra méltónak, s biztos voltam benne, hogy Csaba csak valami nagyon erőset akart mondani, hogy az emberek felkapják a fejüket. Úgy látszik azonban, hogy a füst messzebb száll, s a talajművelés kezd afféle futballhoz hasonlítani, amely területen az ország mindenkori futballszakértő lakosságával (legalábbis a félig fenőtt férfilakosságától fölfelé számítva) megegyező szakértői gárda tevékenykedik. A hazai talajművelést illetve azonban egy kicsit többről van szó, s egy olyan témába vonódik be a lakosság (és különböző irányultságú civil mozgalmi), amelyet nem hit, meggyőződés, üzleti és más egyéb, akármilyen demokratikus álláspontok szerint kell rendezni, hanem egyre mélyülő tudományosan megalapozott, s a gyakorlatban visszaigazolt (igazolódó) ismeretek mentén **átvezetve!** Az emberek legalább 100 éve tudják, hogy a szántás veszedelmes, a talajt valóban romboló eljárás, éhínségekhez vezetett, sárlavinákat idézett elő, kontinens méretű területeket tett terméketlenné, de:

- Tény, hogy Magyarországon mély gyökerei vannak az eke használatának, ("ahány szántás annyi kenyér"), s az is tény, hogy az eke az az eszköz, amivel, ha minden kötél szakad, be lehet hatolni a talajba.
- A magyar gazdák döntő többsége nem is ismert/ismer más eljárást, mert nem is tanulta, s ha (a géppiacon) ekét adtak el, akkor ekét vásárolt (lehet, hogy ezen a területen lenne érdemes kezdeni a az ekehasználat visszaszorítását?).
- A világnak azokon a részein, ahol már kivezették, vagy a kivezetéshez közel járnak, évtizedek óta tanítják (kutatási eredményekre alapozva) az eke nélküli talajerő gazdálkodást, támogatással és szervezett tanácsadással segítik az átállást (nem tiltják, legalábbis nem úgy kezdték).

Szóval, különösen azon csodálkozom, hogy egy ilyen blöff pont az oktatás csúcsáról hangzik el, ahelyett, hogy az ügyben (mert ügy a javából) programot adna.

Még néhány megjegyzés: Az M1-en bekövetkezett por-átfúvásos baleset tragikus példáján elindulva, összefogva a TAKI-val és az OMSz-szal valóban meg lehetne

határozni, hogy az átfúvásveszélynek kitett utak mentén milyen talajművelést LENNE SZABAD folytatni! (Ez egy komolyabb kutatási munkával megalapozható, s a gazdákat, ha ez a tanulási időre átmenetileg termés kiesést okoz, kártalanítani is lehetne.)

Ezt a témát az USA-ban már felvetették, de úgy tűnik, még ott sem nem oldották meg teljesen - jóllehet a legnagyobb mezőgazdasági kiállításon (Farm Progress Show) már 2014-ben sem láttunk ekét (2012-ben még igen).

Szintén az USA-ban és szintén manapság kezdik fessegetni a szántás nélküli, lazítás és mélyen gyökerező (un. "talajművelő") növények használatának hosszabb időtávon tapasztalt káros következményeit a szedimentáció és a tápelemek kimosódásának elősegítésében. A kimosódás a levezető aknák képződése miatt következik be, amelyek a kirohadó gyökerek helyén alakulnak ki.

Mindebből az látszik, hogy a "hogyan művelek" nem egy olyan egyszerű ügy, amit tiltással el lehet rendezni. A talaj - aki nem tudná - egy igen bonyolult fizikokémiai közeg, amelyben intenzív élet folyik, nem szabad oktanul belekontárkodni (mondjuk így: beletúrni).

Tenni pedig azt lehet, hogy a hazai talajtani kutatásokat és az ebben egy-két fényévvvel előttünk járók tudását és tapasztalatait összerakva ki kell dolgozni a hazai talajokhoz illeszkedő talajművelési eljárásokat. Persze, azt is ki kell számolni, hogy mekkora ócskavas értéket képvisel a jelenlegi hazai - kidobandó - ekeállomány, s mekkora "haszonvas" értéket képvisel a lecserélése az új elvárásokat teljesítő eszközökre. Ha valaki azt gondolná, hogy nincs további kérdésem, akkor azt kell mondanom, hogy van: Mekkora összeget fordított azóta az ország ekevásárlási támogatásokra, amióta tudjuk, hogy mennyire káros a szántás?

(Én kb. 50 éve tanultam erről - az egyetemen, ahol egy, az erózió és a defláció káros

hatásaival foglalkozó kutató volt az első mentorom.)"

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

[Facebook](#)

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.